

- rantur. *c. 203.*
- Pascua, & Jus Pascendi.*
- Pascendi jus in alieno agro an mobile, an verò immobile reputetur. *c. 37. n. 2.*
- In alieno agro, nec mobile, nec immobile verè, & propriè dicitur, sed jus quoddam incorporale. *ib. n. 3.*
- In alieno agro, quandoque ordinario tempore poterit præscribi. *c. 18. n. 28.*
- In communitate quid individuum dicitur. *c. 34. n. 16.*
- Individuum est quoad servitutem, sed quoad commoditatem divisionem recipit. *c. 22. n. 8.*
- Non potest mutari in præjudicium communitatis. *c. 16. num. 1.* Vide verb. **MUTATIO, PRÆDIUM.**
- Quæri potest obligatione personali. *c. 18. n. 10.*
- Quod competit cuilibet vicino in pratis, seu defensis publicis, nec servitutis, nec ususfructus speciem continet, sed est jus quoddam incolatus, quod in utendo nemoribus, & pascuis publicis, & communibus unicuique ex viciniis communiter competit. *c. 37. n. 1.*
- Quando cessest, si dominus prædii indigeat omnibus pascuis. *Not. ad c. 16. n. 6.*
- Differentia inter depasci jure servitutis, & jure civicae facultatis. *Not. ad c. 17. n. 9.*
- An acquiratur Universitati per particulares, & è contraria. *Not. ad c. 20. n. 1. 2. 3. & ad c. 21. n. 3.*
- Tanquam quid immobile reputatur, quia rebus soli ineft. *c. 37. n. 8.*
- Pascendi modus consuetudine metiri debet. *c. 3. n. 2.*
- Ex diversis statutis, seu consuetudinibus regitur. *ib. n. 3.*
- Pascua, Magistratus, Ordinis, & Militiae de Calatrava quomodounque pretio accedente concedantur; semper Gabella debetur. *c. 36. n. 9.*
- Pascua Patrimonii Regalis, dicuntur rei privatæ. *c. 2. n. 4.*
- Patrimonii Regalis quare sic soleant nuncupari. *ib. n. 5.*
- Privata, verè, & propriè, quæ sint. *ib. n. 9. & in Not. c. p. n. 5. ac c. 2. in Not. n. 3.*
- Ad usum destinata etsi separata à fundo, veniunt in istius concessione, & legato. *Not. ad c. 9. n. 5. 6. 7.*
- Propria Universitatis, quare dicantur publica. *c. 2. n. 8.*
- In dubio præsumuntur Universitatis Loci, in quo reperiuntur, quoad proprietatem. *Not. ad c. 2. n. 5. & ad c. 9. n. 1. & 2.* ubi de ratione, immò quoad possessionem. *n. 3. & quoad manutentionem. n. 4.*
- Pascua publica abusivè (quæ vulgo vocantur *Proprios del Consejo*) utrum possint locari. *c. 31. n. 1. & 3.*
- Publica alienari poterunt, Regia licentia accedente. *c. 11. n. 8. & traditur ratio. n. 9.*
- Publica, an dividi debeant inter cives, & incolas pro modo possessionum, & prædiorum. *c. 2. n. 13.*
- Publica dicuntur communia civitatis. *c. 2. n. 6.*
- Publica, nec ab Universitate, seu Oppido, nec à Domino, nec ejus viciniis alienari regulariter possunt. *c. 11. n. 4. & 5.* expenduntur plura jura in proposito. *ib.*
- Publica præscribi possunt quoad usum, & communitatem, cum tamen semper maneant publica. *c. 17. n. 31.*
- Publica quando jure præoccupationis acquiri valeant, traditur. *ib. n. 32.*
- Publica quando vicinorum usui non deserviant, & vocantur *Proprios del Consejo.* *c. 2. n. 7.*
- Publica, quæ sunt ejusdem qualitatis cæterorum villæ bonorum (quæ vulgo vocamus *Proprios del consejo*) 40. annis præscribi possunt. *c. 17. num. 34.*
- Pascua publica, quæ. *c. 2. n. 2. & Not. n. 2.*
- Publica secundum indigentiam uniuscujusque civis, vel vicini, patere debent. *c. 3. n. 6.*
- Publica villæ, Civitatis, & cujusque Oppidi quando præscribi possunt. *c. 17. n. 25. & n. 27.*
- Pascua si ad culturam redigantur, vel vineta in eis plantentur, semper debetur ex fructibus Decima Ecclesiastica. *c. 35. n. 5.*
- Pascua sunt in duplice differentia. *c. 2. n. 1.*
- Pascua, terræ, Gerbidæ, & alii termini cujuscunque Oppidi, & villæ à Principe possunt alienari, & ipsum Oppidum & villa. *c. 30. n. 2.*
- Pascui divisio facienda non est si ex ea damnum grave, vel inæqualitas maxima partibus resulset. *c. 22. n. 12.*
- Pascui divisione facta inter vicinos, seu consocios, utrum debeatur laudem. *ib. n. 16.*
- Pascui divisio quomodo facienda, & quis modus in ea servandus, ubi an ad personas incolas, an verò ad numerum pecudum, & gregum, an verò ad possessiones, & prædia attendi debeat; discutitur. *d. c. 22. n. 15.*
- Pascui herba, seu gramen, si pro certo pretio antequam nascatur per unum, vel plures annos concedatur, locatio erit, non venditio. *c. 36. n. 7.*
- Pascui herba, seu gramen si postquam nascitur, seu demonstratur, per aliquod pretium concedatur, venditionis contractum sortitur, & ideo ex eo Gabella debebitur. *ib. n. 8.*
- Pascui jus an varietur quando vicus à civitate existimatur. *c. 10. n. 16.*
- Pascui jus obligatione personali competens an detur contra concedentem tantum, an verò contra singularem successorem. *c. 18. n. 18.*
- Pascui lis dicetur singulorum utilitatem respicere, si in tali Pascuo vicini possunt animalia sua immittere, & quilibet in eo commoditatem habent. *c. 32. n. 6.*
- Pascui lis tunc ad Universitatem spectare dicitur, si Pascuum sit ex bonis (quæ vulgo vocamus *Proprios del Consejo*) *c. 32. n. 5.*
- Pascui publici alienationem necessariò debet facultas Regia præcedere. *c. 11. n. 10.*
- Pascui publici alienationi regulariter jus resistit. *ib. n. 14.*
- Pascui publici alienatio ut fiat, duæ partes vicinorum convenire debent. *ib. n. 22. & 26.*
- Pascui publici in alienatione, facilius præsumuntur cæteræ solemnitates, quam Regia facultas. *ibid. n. 27.*
- Pascui publici usus cuilibet civium, vel vicinorum communis est. *c. 3. n. 5.*
- Pascui publici usus proponitur thema. *d. c. 3. n. 1.*
- Pascui qualitas exponitur. *c. 1. n. 26.*
- Pascui venditi Gabella an persolvenda sit Gabellario illius anni, in quo herba fuit vendita; an verò illius anni, in quo fuit secta. *c. 36. n. 10.*
- Pascui usus quare habitantibus in Oppido concedatur. *c. 6. n. 11.*
- Pascuis publicis non sufficientibus ad pecora vicinorum alenda, quid faciendum. *c. 3. n. 12.*
- Pasculantes in pascuo prohibito an ultrà poenam, statuto, vel ordinatione municipalí impositam, ad damni satisfactionem teneantur. *c. 12. n. 14. & 15.* ubi referuntur Doctores.
- Pascuo publico cives, seu vicinos uti, non abuti debere. *c. 3. n. 11.*
- Pascuo publico, quomodo vicini uti debeant ad sua pecora alenda. *c. 3. n. 7.*

Pascuorum divisio an jure peti possit. Vide in verb. *DIVISIO*.

Pascuorum usus vicinis communis est: & an ista communitas sufficiat, ut jus retractus competit. c. 30. n. 5.

Pascuum publicum locari debet plus licitandi. c. 31. n. 9.

Pascuum secundum numerum pecudum solet concedi. c. 3. n. 8. 9.

Pascuum si aliquis ad culturam redegit, vel plantavit, utrum solvendo interesse liberetur, an verò necessariò debeat ad pristinam reddere formam. c. 16. n. 26. & 27.

Pasturagium.

Pasturagio locato competit pro mercede conventa hypotheca in pecudibus. c. 13. n. 29.

Pater

Quando possit prælegare uni filio emphyteusim. c. 43. nu. 150. 152. ubi si potest disponere ad favorem extranei, magis potest ad favorem filii.

Pecora

Posita in sociam (vulgò en *Alpaceria*) non sunt communia ratione proprietatis, sed fati. c. 26. n. 14.

Pecudes

Vel animalia singillatim per capita, vel gregatim, sèù nomine collectivo, & universaliter solent demonstrari, & statuto, sive ordinatione notari, vel mulctari. c. 25. n. 11.

Pecudibus, sèù animalibus detentis, quidquid lactis, lanae, vel alterius emolumenti præstinent, in alimentis eorum compensandum venit. c. 13. n. 28.

Pecus nomen generale est, & omnium animalium gregatim pascientium quamlibet speciem comprehendit. c. 25. n. 24.

Pecunia

Non dicitur constituta in fundum dotalem. c. 47. n. 21.

Recepta per metterla à frutto, quomodo consideratur. c. 48. n. 125.

Investienda in effectibus habetur tanquam species. *ibid.* n. 121.

Periculum

Nominis cessi in cessione, quando cessionarii damno, & quando cedentis cedere debeat. c. 50. n. 6. & seqq. ac ferè per tot.

Peritus.

Peritis in arte qualibet in re credendum est. c. 15. n. 22.

Ab illorum judicio, & relatione datur appellatio, & non appellando inducitur requiescentia. *Not.* *ibid.* n. 9.

Permissum

Uno modo non videtur alio concessum. c. 42. n. 13.

Permutatio

Bonorum fideicommissi, etiam utilior, est interdicta, si adsit particularis prohibitio alienandi. c. 44. n. 93. 94.

Quando fieri contingat in nominis cessione. c. 49. n. 155. 156.

Personā.

Quis consequitur ex persona aliena, quod non consequitur ex propria. c. 26. n. 6.

Pignus.

Pignoris naturam quando habeat cessio, & quid importet assignatio nominis in pignus. c. 49. n. 179. 180. 197. 198. 230.

Pistor

Tenetur coquere panem pro familia quæ erat

tempore factæ obligationis. *Not.* ad c. 24. n. 2.

Plures

Si in solidum habeant jus agendi, uno agente, jus alterius consumitur. c. 29. n. 6.

Plus

Aut minus constituit diversam speciem. c. 25. n. 4.

Pana

Contrà pasculantes in Pascuo vetito an cesset quando animalia non sunt ibi apprehensa; quod nostro Hispano sermone idem significat, *Si les vale la buyda* c. 12. nu. 23. 24. & 25. ubi traditur certa distinctio, qua resolvitur quæstio. & ibi *Not.* nu. 8. cessat, si animalia per transcursum exierint à proprio territorio, damnum inferendo in alieno territorio. c. 39. sub nu. 46.

Frequenter in ordinationibus pro usu Pascui solet apponi. c. 12. n. 12.

Quinti ex consuetudine justificatur. c. 12. num. 21.

Quinti ex immemoriali consuetudine pluribus in locis viget, & sustinetur. *ibid.* n. 19.

Quinti ovium, sèù cæterorum animalium in vetito Pascuo, sèù termino depascentium an statuto, sèù ordinatione municipali imponi possit. d. c. 12. n. 16.

Quinti semper exosa, & rigida visa est. *ibid.* nu. 17.

Augentur, & minuantur juxta temporum vicissitudines. *Not.* ad d. c. 12. n. 10.

Pænam lege impositam concordare, & compone-re Judex non potest. c. 19. n. 10.

Contrà pasculantes in Pascuo, vel tempore vetito, utrum augeri, minui, vel remitti possint. d. c. 12. n. 30. cum duob. seqq.

Diversæ, adversus finium sèù limitum motores sunt stabilitæ. c. 28. n. 9.

Impositæ contrà Pasculantes in termino vetito, cui applicentur. c. 12. n. 25. Impositæ contra gregem in Pascuo vetito an habeant locum, saltem pro rata contra pecudes numero pauciores, quam gregem constituant. c. 25. n. 1. 25. 26.

Pro usu Pascui condemnatio, & exactio exequibilis est absque metu, & periculo attentati. d. c. 12. n. 26.

Stabilitæ de jure Regni contra moventes, sèù turbantes, vel confundentes terminos, an appellatione remota exequi debeant. Et utrum comprehendant Clericos, remissivè. c. 28. nu. 12.

Popularis

Actio quæ dicatur. c. 29. n. 3.

Actionis lis utrum juramento vicini, vel unius de populo litigantis possit decidi, & definiti. *ibid.* n. 10. & n. 11. traditur vera resolutio quæstionis. *ibid.*

Popularium actionum natura, & qualitas quæ sit. d. c. 29. n. 4.

Populus

Nunquam moritur, & semper censetur unus, & idem, cuius rei traduntur varia exempla. c. 23. n. 4.

Propter gentem consideratur. *ibid.* n. 21.

Porcus

Ob homicidium suspenditur in Burgundia. c. 42. n. 42.

Positiones.

Positionibus adversarii (cum quo litigat) potest

Procu-

Procurator Concilii, seu Economus respondere. c. 32. n. 12.
Positionum responsiones in lite Pascui plurimum ad ejus facilem expeditionem, & veritatis investigationem conducunt. c. 32. n. 11. De illarum materia, remissivè ibi in Not. n. 2. & seqq. ubi de cedente, sindico, & rusticis.

Possessio.

Possessionum modus, seu quantitas attenditur circa concessionem usus Pascui. c. 3. n. 16.
Probatur per appositionem custodum. Not. ad c. 19. n. 4.

Partis quando inferat ad totum. c. 45. n. 29.

Turbatio simplex possessionis non operatur interruptionem juris pascendi. c. 21. n. 7.

Possessor.

Quilibet in dubio videtur proprio nomine possidere. c. 20. n. 2.

Potest.

Quis per alium, quod potest facere per se ipsum. c. 26. n. 11.

Prati.

Apud veteres magna fuit aestimatio. c. 1. n. 19.

Duplex differentia assignatur. *ibid.* n. 17.

Fænum, seu defensarum herbæ, inter fructus connumerantur. c. 35. n. 3.

Prato prima, & potissima fuit attributa Agricultura. c. 1. n. 20.

An fundi appellatione veniat. *ibid.* n. 21.

Quid sit, & ejus etymologiae ratio ostenditur. c. 1. n. 16. & Not. n. 7.

Sicaneum aptius est fæno, quam riguum. *ibid.* n. 18. Tota materia pratorum videatur remissivè post tractat. *Animadv.* 3. n. 2.

Præcedentia.

Declarant sequentia. c. 46. n. 25.

Præceptores.

Alicujus artis ad instar militum vicinitatis comodis, & emolumentis potiuntur. c. 4. num. 18.

Præconia.

Non sunt necessaria in Oppido, ubi non adest Præco, dummodo edictum ponatur, vel alio modo locatio, & ejus dies manifestetur. c. 31. n. 8.

Prædia.

Prædii nomine quid comprehendatur. c. 18. n. 2.

Pro pascuo an possit reduci, & quando ad culturam. Not. ad c. 16. nu. 5. Vide *Carpov.* in fin. *Oper.* *animadvers.* 3. def. 1. 2. 3. *Pecc.* *ibi* q. 62.

Prædiorum modus utrum attendatur in concessione Pascui respectu jugerum terræ, vel eorum valoris, & aestimationis. c. 3. n. 18.

Præjudicium.

Quando non sit considerabile, nec allegabile. c. 46. n. 134. 135.

Prælatio.

Quoad locatores antiquos. Vide verb. *LOCATORES.* & Not. ad c. 31. nu. 6. 7. Quoad retractum. Vide verb. *JUS PRÆLATIONIS.* Et ratione consortii. Not. ad c. 30. n. 2.

Præscriptio.

Centum annorum in quibus rebus Civitatis procedat. c. 17. n. 13.

Etiam immemorabilis in materia monetarum, & solutionum quando cesset. c. 45. num. 18. 19. 20. 21. 35. 42. Quando non possit induci favore Commununitatis, & Populi. c. 45. nu. 24. 38. 39. 87. & seqq. Non datur contraria potiudentes. nu. 25. 26. 42. ad 45. Destruitur ex

actibus contrariis, & disformibus. n. 30. 38. 39. In materia monetali quid importet n. 34. Contraria recipientem monetam inferiorem, quænam requisita desideret. nu. 47. 54. Si sit irrationalis etiam immemorabilis non attenditur. n. 50. Non curatur in re clara. n. 55. In annuis præstationibus quot præscriptiones requirantur. n. 91. Est præsidium iniquitatis, & circumventionis. n. 94.

Eisdem Regulis quibus consuetudo metitur. c. 17. n. 6. sed vide c. 45. ex n. 59.

Immemorialis an requirat bonam fidem. c. 17. n. 22.

Immemorialis in actibus negativis, & meræ facultatis, an incipere debeat ab actu contradictionis. c. 18. n. 27. Vide c. 45. n. 53. 54.

Immemorialis producit præsumptionem juris, & de jure. c. 17. n. 21.

Immemorialis. Vide cætera in verb. *IMMEMORIALIS.*

Ista prout & centenaria quid operetur si solutiones fuerint factæ in monetis inferioris valoris. c. 45. n. 15. usque ad n. 58.

Interrumpitur per querelas pauperum extrajudiciales contraria divites in materia juris pascendi. c. 21. nu. 25. Quid possit in jure pascendi in alieno territorio. c. 42. n. 29.

Nunquam extenditur de persona ad personam. c. 20. n. 3.

Semel completa non destruitur nisi per tantum tempus contrarii usus per quod fuit acquisita, & causata. c. 21. nu. 30. neque ei sic completae officit mala fides superveniens. Not. ad c. 21. nu. 6.

Seù consuetudo immemorialis habet vim privilegii, data capacitate ad possidendum in eis qui præscribere intendunt. c. 17. n. 15.

Immemorali qui juvantur, titulum allegare tenentur. c. 17. n. 19. 20.

Per legem sublata etiam immemorialis ex aliquorum sententia videtur exclusa. *ibid.* nu. 14. & n. 18. Ubi traditur vera resolutio quæstionis. *ibid.*

Præscriptionem dormire, vel interrumpi satis diversum est apud Doctores, & quid in utroque casu. c. 21. n. 24.

Immemorialis duplex traditur effectus alter acquisitionis, alter probationis dominii. c. 17. n. 16. cum seqq.

Quænam sint impræscriptibilia. c. 17. ex n. 1. ubi dantur limitationes.

Præsumptio.

Mali juris oritur contra eum qui differt experiri. c. 42. n. 128.

Duæ sufficiente quando aliquid iis mediantibus potest probari. c. 42. n. 114.

Pretium.

Bonorum vendorum ab altero fratre non potest compensari. c. 42. n. 120.

Quando dicatur non intervenisse. c. 47. num. 49. 56. 57.

Pretii solutione facta per modum dandi ad finem accipiendi nomen pro eo exigendo, potest dici facta alia conventio, quam sola emptio, & venditio. c. 49. n. 152.

Emptor tenetur solvere venditori nominis debitoris, licet nomen non sit solvendo, dummodo sit verum, & reale. c. 50. nu. 21. declarat seqq.

Prætor.

Magistratus, & Judeæ per tempus officii videtur habere animum habitandi c. 7. n. 9.

- Magistratus, & Judex vicinorum caput est. *ibid.*
nu. 2.
- Magistratus, & Judex utrum durante officio publico pascuo uti possit, & vicinus reputetur. *d. c. 7. n. 1.*
- Et Judices, durante officio, vicini reputantur, & Pascuis publicis potiri possunt. *ibid. n. 6.*
- Magistratus, Judices, & cæteri Officiales an tenentur ad onera aliorum vicinorum, traditur remissivè. *d. c. 7. n. 11.*
- Primus*
- Acquirens quid possit facere de bonis sibi concessis. *c. 43. n. 141. 145. & seqq.*
- Princeps*
- Sine causa jus Communis tollere, seu immutare non potest. *c. 16. nu. 16.* prout nec potest permittere quod in alienas vineas immittantur animalia aliorum ad pascendum. *Not. ad c. 2. n. 4.*
- Principis licentia. Vide verb. *FACULTAS, LICENTIA.*
- Quando gratiam non concessisset. *c. 44. n. 17.*
- Quando censeatur circumventus. *ibid. n. 29.*
- Supremus quid possit, & non possit facere circa ultimas voluntates, & fideicomissa. *d. c. 44. à n. 56. ad 74.*
- Ob privatam utilitatem non potest adimere dominium alicui, etiamsi interveniat cambium. *d. c. 44. n. 72.*
- Non censetur concedere privilegium redolens dubitationem. *c. 46. n. 46. 48. 50.* Debet occurtere litibus subditorum. *n. 48.*
- Assertioni est standum. *d. c. 46. n. 66.*
- Si voluisset, exprefisset, sicut in aliis expressit. d. c. 46. n. 69.*
- Voluntas ut salvetur, verborum significatio non attenditur. *ibid. n. 95. 96. 97.*
- Est propter Populum, ejusque utilitatem. *ib. n. 142.*
- Præsumitur justitia plenus. *d. c. 46. n. 233.*
- Principis proprium est privilegia concessa confirmare. *d. c. 46. n. 303.*
- Privilegium*
- Universitatis. Vide verb. *UNIVERSITAS.*
- Concessum pro se, & familia, non extenditur ad familiam auctam. *Not. ad c. 24. n. 3.*
- Concessum habitatoribus, aut Civibus, extenditur etiam ad futuros. *Not. ad c. 24. n. 4. 5. 6.*
- Incipiens esse damnosum, & irrationaliter, debet reduci. *Not. ad c. 24. n. 8.*
- Probatio*
- Impossibilis, & irrevelans non attenditur. *c. 46. n. 108.*
- Procurator*
- Consilii, seu Oeconomus generalis Universitatis non indiget speciali mandato ad jurandum de calunnia. *c. 32. n. 15.*
- Seu syndicus Universitatis est persona legitima ad litigandum super jure Pascui publici. *c. 29. nu. 15.*
- Seu syndicus Universitatis utrum possit deferre adversario, cum quo litigat juramentum in item, & an confessio Syndici, vel Procuratoris Universitatis præjudicet. *c. 29. n. 16.*
- Seu Syndicus Universitatis utrum respondendo positionibus adversarii, vel juramentum calunniae præstanto, Universitati præjudicet. *d. c. 29. n. 17.*
- Substitutus ab Oecono, vel Procuratore Consilii, seu Universitatis, an possit jurare de calunnia, & positionibus respondere, quando substituens jam juravit, remissivè. *c. 32. n. 15.*

Universitatis, vide verb. *SYNDICUS.*

Procuratoris generalis Consilii confessio, an Populo præjudicet. *c. 32. n. 16.*

Proemium

Attenditur ad intelligentiam Statuti. *c. 49. num. 82.*

Declarat mentem agentis, & regit, ac restringit totam dispositionem. *c. 47. n. 26. 28.*

Prohibitio

Juris Pascendi facta contra particularem de Universitate non producit jus contra Universitatem. *c. 20. n. 4.*

Promittens

Solvere quantum minus creditor à debitore confequi poterit, conveniri non potest, nisi facta excusione. *c. 49. n. 217.*

Nomen cessum esse verum, vel bonum alternativè, sufficit quod præstet debitorem verum, licet deinde appareat non solvendo. *c. 50. nu. 54.*

Protestatio.

Præservatio priorum iurium, ac protestatio de non recedendo ab illis quando, & quomodo suffragetur cessionario. *c. 50. n. 42. ad 45.*

Provincia.

Provinciarum diversitas in Principe ad quid consideretur. *c. 44. n. 85.*

Proviso

Quoad unum ex petitis importat prohibitionem quoad aliud. *c. 42. n. 13.*

Hominis, seu contrahentium facit cessare provisionem legis. *c. 47. n. 59.* declara *n. 60.* & seqq. ac *n. 65.*

Publica

Bona Civitatis, quandoque centenariam exigunt præscriptionem. *c. 17. n. 35.*

Jura, & quæ Reipublicæ expedient, derogari non debent. *c. 5. n. 3.*

Utilitas, & vicinorum conservatio attendenda est. *c. 30. n. 8.*

Utilitas, privatae debet anteferri. *c. 27. n. 4.*

Res non possidentur à privatis formaliter. *c. 17. num. 11.*

Publico usui destinata impræscriptibilia sunt. *ibid. n. 1.*

Pullus

Qui non est lactaneus diversum cum matre caput efficit. *c. 25. n. 19.*

Q

Qualitas

ADjecta verbo debet verificari secundum tempus verbi. *c. 39. n. 57. 58.* Non expressa censetur consultò omessa. *c. 47. n. 133.*

Agri (utrum sit Pascuum, an vero rumpi possit) ex quo tempore cognoscatur, traditur remissivè. *c. 16. n. 25.*

Non sunt non entis. *c. 46. n. 64. 70.*

Quantitas

Jugerum terræ, vel valor utrum pro usu Pascuus attendi debeat, Judicis arbitrio relinquitur. *c. 3. n. 24.*

Querimonia,

Seu querelæ pauperum contra divites. Vide verb. *ACCLAMATIO, & INTERRUPTIO JURIS PASSENDI.*

Quod

Alteri prodest, & mihi non nocet, facere teneor. *c. 27. n. 11.*

R.

Racemi, & Racematio.

QUando illos colligere liceat, & ista prohiberi non possit in Vineis. *cap. 38. sub n. 27. 28. 31. ad 34.*

Ratihabitio

Universitatis in actibus singulorum inducitur ex eo, quod Officiales publici sciverint, & non contradixerint, & habetur loco mandati. *c. 20. num. 16.*

Aequiparatur mandato speciali. *Not. ad c. 20. n. 4. 5. De illius probatione. n. 6.*

Ratio

Ubi est eadem, cadit eadem juris dispositio. *c. 46. n. 253. 315. Naturalis quid operetur. c. 30. n. 11.*

Insubsistens non attenditur. *c. 46. n. 260.*

Recipiens

Minus quam sit suum creditum, potest petere, quod deest. *c. 45. n. 41.*

Refutatio.

Refutatio feudi. *c. 47. n. 128. Habet qualitates ultimae voluntatis. n. 159. 160.*

Regressus

Adversus cedentem quando competit cessionario, competit etiam pro omni eo, quod illius interest. *c. 50. n. 36. & sub n. 52.*

Regula.

Regula est standum donec probetur contrarium. *c. 46. n. 165.*

Reintegranda.

Reintegrandæ remedium non competit ei, qui suo consensu, licet nulliter, ob defectum solemnitatum, cecidit à possessione. *c. 47. n. 1.*

Rei Vindicatio.

Rei vindicatione mulieri agenti pro dote non objicitur excusio. *c. 49. n. 92. Prout nec filio legitimam vindicanti adversus tertios possessores; secus si legitimæ petat supplementum, vel in pecunia solvi cæptum sit, vel hypothecaria exerceatur. c. 89. 90.*

Relatio

Ad quæ fiat. *c. 42. n. 22. & relatum continetur in referente. n. 5. quando non fiat ad prædictionem tantum. n. 23. fit cum omnibus qualitatibus. n. 34. 100.*

Relati, & referentis est eadem vis, & potentia. *n. 3. est in referente de verbo ad verbum. n. 4. magis attenditur relatum quam referens. n. 4. & c. 47. n. 137.*

Remissio

Mercedis, seu restaurum quando detur conductori gabellarum. *c. 46. n. 100. Et quid in pacuis; post tract. animadv. 3. n. 74. Et quid ob damnum causatum à locustis. c. 39. n. 107. & seqq.*

Rescriptum

Principis debet intelligi secundum dispositionem juris. *c. 46. n. 278. Fiat in forma quid importet. c. 40. n. 83.*

Reservatio

Intelligitur quatenus jus reservatum competit. *c. 43. n. 139. 140.*

Residendi

In certo loco conventio, quamvis jure communis valida sit, jure tamen Regio, attenta *l. 1. tit. 9. libr. 7. recopil.* admitti non debet. *c. 5. n. 16.*

Res.

Rem non habere, & inutilem habere sunt paria. *c. 46. n. 152. Res publicæ non possidentur à privatis formaliter. c. 17. n. 11.*

Propriam conducens ab aliquo, quid agat. *c. 47.*

num. 104.

Communis potest donari. *c. 40. n. 98.*
Et consensus non sunt requisita propria emptio-
nis, & venditionis, sed communia sunt ca-
teris conventionibus. *c. 49. n. 148. 149. Vi-
de verb. Unusquisque, & Verb. Animus.*

Res Judicata.

Rei judicatae authoritas maxima est. *c. 22. n. 11.*
& de ea in *c. 24. n. 10.* ac prius in *Not. ad c. 29. n. 10.*

Respublica.

Reipublicæ interest cives locupletes habere. *c. 5. n. 10.*

Interest civibus, & viciniis quamlibet civitatem, seu villam repleri. *c. 5. n. 4.*

Restaurum.

Vide *Verb. Remissio.*

Restitutio.

Ad restitutionem rei condemnatus, fructus tan-
quam damna præstare tenetur. *c. 15. n. 10.*

Verbum utrum satisfactionem damni contineat. *ibid. n. 8.*

Rei debet fieri attento pristino statu. *ibid. n. 9.*

Utrum competat Oppido, seu villa contrà no-
vem dies ad retrahendum Pascuum. *c. 30. n. 15.*

In integrum ex clausula *Si qua mihi*, quando de-
tetur ignorantia. *c. 45. n. 92.*

Retentio

Animalium majus periculum continet quam cæ-
terarum rerum. *c. 13. n. 16. & c. 40. n. 23.*

Animalium pro alimentis, & Pascuo eis præstito
tempore retentionis, vel inclusionis, licita est. *ibid. n. 26. & c. 40. ex n. 20.*

Animalium, sive inclusio in vetito Pascuo depa-
centium, jure Regni indistinctè custodibus Pas-
cui permitta est. *ibid. n. 25. & vide c. 40. n. 11. & seqq.*

Regulariter est prohibita, nec una res pro alia
detineri potest. *ibid. n. 14.*

Facilius datur quam actio. *c. 47. n. 238.*

Retinere non possunt Advocati scripturas partium,
vel acta processus pro solutione patricinii. *c. 13. n. 15.*

Vide *Verb. Fideicommissarius.*

Retractus.

In nihilo, domino rei præjudicat. *c. 30. n. 10.*

Pro Pascuo vendito intrâ novem dies intentari de-
bet. *ibid. n. 14.*

Ut competit, necessarium est, quod quis habeat
in re partem aliquam, seu jus sicut dominus. *ibid. n. 12.*

Utrum habeat locum super jure Pascendi, remis-
sive. *c. 37. n. 12. & ibi Not. n. 11. 12. 13.* Vide
verb. *JUS PRÆLATIONIS.*

Retrahere an possit Oppidum, vel villa venditis
Pascuis in una scriptura, uno pretio, quædam
ex eis, & alia emptori relinquere. *c. 30. num. 16.*

Retrotractio

Quando permittatur. *c. 43. a n. 91. ad 122.*

Revocatio

Dispositionis rei particularis per ultimam volun-
tatem quando inducatur per alienationem ipsius
rei. *c. 47. n. 159. 160.*

Reus.

In dubio pro reo possessore est judicandum. *c. 43. num. 177.*

Rex

Noster invictissimus in toto isto Regno, & ome-
nibus ejus finibus fundatam habet intentionem.
c. 9. n. 17. & 19.

Rubrica

Statuti nigrum ejus declarat. c. 49. n. 81.

Rusticus.

Depositiones rusticorum multum sunt attendenda, & admodum proficiunt ad comprobandum Pascui dominium; & ibi de fama antiqua, & præsumptione juris. c. 28. n. 7.

Quoad responsiones ad positiones. Not. ad c. 32. n. 6.

*S.**Salarium*

Sequestrari, & executari valet quando bona debitoris extra territorium existunt. c. 49. n. 308.

Saltuarius

Locus quis dicatur. c. 1. n. 15. Quis autem sit saltuarius, sive camparius. ibid. Not. n. 3. & de ejus electione. n. 4. & in Not. ad c. 19. ubi n. 5. & seqq. afferuntur *Rubrica Stat. Ferrar.* de illo tractantes.

Saltuenses coloni qui sint. c. 1. n. 14.

Fundi qui dicantur. ibid. n. 13.

Saltus quandoque pro agro sumitur. ibid. n. 12.

Saltus quare dicatur aestivus. d. c. 1. n. 11.

Quid sit, & ejus etymologia. ibid. n. 10. & in Not. n. 2. 3.

Salvianum Interdictum.

In Salviano interdicto nequaquam admittitur exceptio excursionis. c. 49. n. 259. amplia. n. 260. 261. distingue n. 270. limita. n. 271. 272.

Salviani interdicti remedio census emptor pro fructibus census decursis potest convenire nedum possessorum fundi censiti, sed etiam aliorum bonorum sibi generaliter hypothecatorum. ibid. n. 262.

Scholaris

Qui causa studiorum in Oppido residet, an vicinus seu civis illius loci dicatur. c. 4. n. 26.

Scientia

Actus utilis, vel damnosus ubi non adeat contradiccio, vel protestatio approbationis vim obtinet, cuius rei traduntur exempla. c. 20. n. 17.

Debiti proprii ex quibus inducatur. c. 45. n. 22. 23.

Actuum singulorum vicinorum quando præsumuntur in Universitate, & ejus Officialibus. c. 20. n. 19.

Præsumuntur quando actus sunt geminati. ibid. n. 21.

Regulariter non præsumuntur. ibid. n. 18. ex quibus tamen deducatur. c. 46. n. 34. & seqq.

Testamenti non infert scientiam contentorum in eo. c. 44. n. 26.

Fideicommissi non infert scientiam specificam qualitatum illius. n. 27.

Præsumpta cessionarii quod nomen cessum non solvendo ad effectum ut cedens non teneatur præstare nomen exigibile, & solvendo, non sufficit, sed quænam esse debeat. c. 50. n. 32. 33. 34.

Scire

Aliquid sine ejus qualitatibus est nescire. c. 44. n. 28.

Scriptura

Relata cum omnibus in ea contentis est in referente. c. 42. n. 5.

Una pars declaratur per aliam. c. 42. n. 37.

Falsa in una parte præsumitur falsa in totum. c. 44. n. 20.

Scripturæ, vel cedulae, vel instrumenti crediti cefsi consignatio, & traditio quid operetur. c. 49. n. 190. 231. Et an cedens eam teneatur tradere cessionario. ibid. n. 241. 242.

Sententia

Condemnationis damni duos casus solet continere, & primus est quando in sententia damni præstigi mentio expressa, seu condemnatio non fit. c. 15. n. 5.

Contra unum lata in re individua, aliis consortibus, & consociis nocet, vel prodest; sed hoc procedit quando is qui litigavit plenè fuit defensus, & non perfundatorie, vel negligenter. c. 29. n. 7. 8.

Comprehendit omnia quæ in naturalem consequentiam veniunt. c. 15. n. 14.

Est certa per relationem ad acta. c. 42. n. 3.

Debet interpretari secundum juris dispositionem. c. 46. n. 288.

Lata contra casum legis uti injusta non attenditur. d. c. 46. n. 290.

Injusta est revocanda. ibid. n. 311.

Debet interpretari ut minus noceat. c. 15. n. 13. Et in dubio pro illius revocatione est standum. c. 43. n. 178. amplia n. 179. 180.

In qua præcipitur, quo quis agrum, vel Pascuum restituat, vel in pristinam qualitatem reducat, an saltem virtualiter damni satisfactionem contineat. c. 15. n. 6.

Lata contra Civitatem, vel villam, utrum noceat, vel profit ejus vicis. c. 29. n. 24. 25.

Lata contra Oppidum non solum nocet vicinis præsentibus, verum etiam futuris. c. 29. n. 21.

Lata super interdicto *Interim*, in nihilo præjudicat proprietati, vel judicio possessionis. c. 33. n. 9.

Lata super interdicto *Interim*, à qua exitit appellatum, an absque metu attentati exequi possit. ibid. n. 11.

Injusta non meretur nomen sententiae. c. 45. n. 3.

Lata super usu, vel proprietate Pascui publici contra unum de populo utrum noceat ipsi Oppido, vel Universitati, vel profit. c. 29. n. 5.

Lata super usu, vel Communitate Pascui, cum certo Oppido, non nocet alteri consocio communitem habenti. c. 16. n. 29.

Non recipit extensionem, nisi quatenus ex ea aliquid necessariò infertur. c. 15. n. 12.

Per quam fuerunt assignati, & constituti limites in Pascuo lata contra Oppidum, poterit exequi contra novos vicinos, qui limites illos turbant. c. 29. n. 22.

Super statu, & in actione populari quando faciat jus quoad omnes. Not. ad c. 29. n. 8.

Restitutionis rei ex vi comprehensiva importat damni satisfactionem. c. 15. n. 15.

Super nobilitate quando faciat jus, vel non quoad omnes. Not. ad c. 29. n. 6.

Sequentia

Restringuntur à superioribus. c. 42. n. 37.

Sequestrum

Sequestrari, & executari valet salarium quando bona debitoris extra territorium existunt. c. 49. n. 308.

In Feudis, & regalibus quomodo permittatur. c. 41. n. 180. & 205. An Judicis decretum requirat. ibid. n. 200.

Sericum

An sit fructus terræ. c. 38. ex n. 35. Clerici quando

do possint dare operam arti sericæ. n. 38.

Servi.

Servi quot, tot hostes. *Not. ad c. 7. n. 8.*

Servitus.

Servitutem habens in communitate juris pascendi non potest immutare servitutis usum. c. 16. n. 18. Quod ampliatur ibi nu. 19. Vide verb. *MUTATIO.*

Decennio inter præsentes, & viginti annis inter absentes, quandoque acquiritur. c. 18. n. 21.

Omnis servitudes antiquo jure inusucapibles fuerunt judicatae. *ibid. n. 16.*

Omnis, seu jura magis propriè immobilium rerum naturam redolent, & sortiuntur, unde alienari debent cum solemnitatibus rerum immobilium, & eodem tempore quo res immobiles usucapiuntur. c. 37. nu. 4. 5. & ibi *Not. ubi late.*

Personales cum persona extinguntur, & personæ contemplatione formantur. c. 18. n. 7.

Aquæductus ordinario tempore præscribitur. *ibid. nu. 22.*

Juris Pascendi realis, non personalis est. *ibid. n. 8.* Et traditur ratio. n. 9. Vide *Not. ad idem c. 18. n. 2.* ac post *tract. animadv. 3. n. 24.*

Non potest concedi ab uno ex sociis in præjudicium communitatis. c. 16. n. 31.

Quomodo quis uti possit servitute juris pascendi, & si sit concessa in perpetuum quomodo intelligatur. post *tract. animadv. 3. n. 30.* 31. an sit dividua. n. 32. An amittatur pascendo cum majori numero animalium, pro quibus sicut concessa. n. 34. Et de alia amissione. n. 35.

Servitus juris pascendi est discontinua. post *tract. animadv. 3. nu. 42.* est realis. c. 40. nu. 107.

Quando possit alterari, nec ne. d. *animadv. 3. n. 44.*

Personalis quæ sit. c. 18. n. 5.

Sexus

Fragilitas non consideratur in foemina nobili. c. 47. n. 215. de effectu. n. 216.

Simulatio

Potest allegari, & quando à successore particula- ri. c. 47. n. 179.

Singula

Singulis ex quibus verbis referantur. c. 42. sub nu. 27.

Singuli de Universitate quid diversum constituunt, quam ipsa Universitas. c. 20. n. 12.

Socida.

De Socidæ contractu plures scripta fecerunt, non tamen quæstionem (de qua in cap. 26. inquiritur) tetigerunt. c. 26. n. 1. & vide ibi *Not. n. 1.* ubi quod facultas pascendi competens alicui non porrigitur ad animalia quæ habet in sociam. & n. 2. ubi quod bene porrigitur ad animalia empta ad industriam, & mercaturam. Vide post *tract. animadv. 3. ex n. 57.*

Quæ dicatur bona, & legalis. *Not. ad c. 26. n. 4.* non tenet si fiat ad caput salvum, nisi interveniant tres contractus, de quibus in *Not. ad c. 26. n. 4. 5. 6.* & in *c. 48. n. 9. 10. 11. & seqq. ac per tot.*

Societas

Quando ineatur, & possit iniri etiam ad caput salvum, non obstante Bulla Sixti V. c. 48. n. 7. 8. 9. & seqq. n. 51. ad 57. 68. 79. 129. ac per tot.

Societatis capitale quando possit recuperari ante lapsum temporis pro quo sicut positum. c. 48. ex n. 40. ad 45. 118.

Non præsumitur deperditum. n. 81. sed salvum

cum lucro. n. 84.

Societate contracta, damnum debet esse communne. c. 26. n. 9.

Societatis in contractu, continuo omnes res communicantur, & dominium transit in partiarium. *ibid. n. 8.*

De Societate ad caput salvum, latè differit. *Not. ad c. 26. n. 5. 6.* & in *c. 48. per totum.*

Socius.

Socii mei socius, meus socius non est. c. 26. n. 13.

In personalibus nihil communicatur, nec transfertur ad eum ratione societatis, ubi plura in proposito communiscuntur, & similia, seu exempla traduntur. *ibid. n. 15.*

Incapax propter societatem socii capacis efficitur capax, & consequitur immunitatem à collectis, quam ex sua persona non habebat. *ibid. num. 3.*

Non potest consocio servitutem Pascui acquirere, neque usum aptiorem, vel uberiorem reddere. c. 16. n. 28. Vide ibi *Not. n. 9.*

Socii bonorum habent partem in qualibet gleba. c. 42. n. 101.

Affecurant capitale quantum sit remittendum. c. 48. n. 31.

Affecuratus de suo capitali à consocio quantum possit percipere. c. 48. n. 35. & seqq.

Qui possit capitale quando non consequatur interesse conventum etiam cum tribus contractibus. *ibid. n. 45.*

Quando possit discedere à societate. c. 48. n. 47. 48. 101.

Qui tenetur per se ipsum negotiari, non potest negotiationem alteri committere. c. 48. n. 85. intellige n. 88. & seqq.

Non potest implicare capitale in diversa negotiacione conventa. c. 48. n. 95. 96.

Solemnitas

Actus non præsumitur ex tempore ubi de ea constare debet per scripturam. c. 11. n. 15.

Extrinsica actus non præsumitur ex diurnitate temporis quotiescumque actui jus resistit. *ibid. n. 13.*

Extrinsica actus ex decennii cursu ubi non adest præjudicium Tertiæ, ubi vero adest, ex 30. annorum curriculo ex aliquorum sententia præsumitur. *ibid. n. 20.*

Substantialis, & principalis actus ex diurnitate temporis non præsumitur. *ibid. n. 17.*

Extrinsicæ quæ seorsum, & instrumento separato intervenire possunt ex tempore immemoriali, absque dubio præsumuntur. d. c. 11. n. 19.

In concessione rei Ecclesiasticæ quando non requirantur. c. 43. n. 60.

Requisitæ in alienatione stabilium minoris, & Ecclesiæ, requiruntur etiam in vendendis servitutibus realibus. *Not. ad c. 37. ex c. 4.*

Solutum

Non se habet ut Statutum. c. 46. n. 12.

Solvens.

Solvens de pluri quam sit suum debitum, repetit, aut compensat. c. 45. n. 40.

Solutio

Facta de moneta non faciente valorem taxatum est contra justitiam. c. 45. nu. 5. 14. 20. 21.

35. De difficultatibus in materia solutionis respectu monetarum. n. 6. 7. De solutione conventiona in certa moneta pro aliqua re ei dicitur proportionata. n. 10. Quid operetur centenaria, & immemorabilis, si solutiones fuerint factæ in

Etæ in monetis inferioris valoris. c. 45. n. 15.
usque ad 58.

Solutionem recipiens in solidis novæ monetæ non
æquivalentibus solidis monetæ antiquæ sibi de-
bitis, sibi non præjudicat. c. 45. n. 21.

Factæ pro aliquo interesse non faciunt licitum
quod est illicitum. c. 48. nu. 123. declara nu.
124.

Sonus.

Sono tubæ vocandi sunt vicini, seu cives ad Con-
siliū, & eis assignari debet terminus ad deli-
berandum an velint præstare consensum aliena-
tioni Pascui publici. c. 11. n. 21.

Soror

Cui fuit à fratre dos promissa in quantitate tene-
tur prius excutere bona ejusdem fratri antea
quam deveniat contra tertium possidentem bo-
na paterna ipsi forori hypothecata, & hoc non
obstante Stat. Ferr. lib. 2. Rubr. 140. maximè
ubi ille tertius est Clericus, & ita bis decisum
refertur, & comprobatur singulariter, ac egre-
giè. c. 59. à n. 73. adn. 106.

Spes

Nisi de præsenti sit formata, æstimari non debet.
c. 13. n. 8.

Spicæ.

Quando liceat cuilibet eas colligere. c. 38. n. 27.
sub n. 31. ad 34.

Spoliatus

Quando non restituatur. c. 41. n. 258.

Stabilita.

Stabilium bonorum debitoris cessi fieri debet ex-
cussio maximè si cum illo lis sit contestata. c.
49. à nu. 16. 18. Et multò magis ubi sint in-
dicata. nu. 19. 115. amplia n. 20. limita n. 33.
& 356.

Possidens non dicitur decoctus inops, & non sol-
vendo quamvis pecuniam non habeat in con-
stanti paratam solutioni. ibid. num. 349. Immò
dicitur idoneus, & solvendo, ac dives. nu.
350. Ex exigibilitate promissa dicitur satisfa-
ctum promissione, ubi debitor stabilia possidet.
nu. 351.

Statuta

Non admittunt fictionem, sed veritatem. c. 45.
num. 86.

Seù ordinationis mens, & intentio potius quam
verborum tenor attendi, & inspici debet. c. 25.
n. 3.

Seù ordinationis verba intelligi debent ita ut evi-
tetur absurdum. ibid. n. 5.

Verba si sunt obscura, humanior semper interpre-
tatio est sumenda ibid. n. 7.

Statuto, vel ordinationi frequenter solet imponi
pœna pro singulis pecudum capitibus depa-
centibus, & tunc quid de agno, vel vitulo la-
etaneo, utrum cum matre faciat unum caput.
d. c. 25. n. 12. 13.

Stat. Ferrar. lib. 1. Rubr. 5. prohibens ne Clerici
uti valeant Statutis non acceptatis à Clero, est
invalidum. c. 49. n. 282. 283.

Statutum Ferrar. lib. 2. Rubr. 14. affertur, & latè
examinatur. c. 48. per tot. Non afficit Clericos.
c. 49. n. 281. Nec eo Clerici uti possunt tan-
quam privilegio. nu. 282. Contra. nu. 280. 283.
Illius vigore fidejussor quando gaudeat benefi-
cio excursionis. n. 279. & de eodem. n. 313.

Stat. Ferrar. lib. 2. Rubr. 132. §. quod si creditum
declaratur. c. 45. ex n. 82.

Stat. Ferrar. lib. 2. Rub. 140. quid disponat circa
hypothecam dotis. c. 49. à n. 78. 108. lib. 4.

Stat. Ferrar. Rubr. 25. affertur. Not. ad c. 14. n.

§. eod. lib. 4. Rubr. 35. affertur in Not. ad c. 15.
nu. 8. eod. lib. 4. Rubr. 6. 8. 14. 15. 31. 57. affer-
tur in Not. ad c. 19. ex n. 5. 13. 14.

Stat. Ferrar. Gabell. quoad ARGENTAM, af-
fertur. c. 46. n. 280. 281.

Stat. Ferrar. Gabellarum fuit confirmatum à Pa-
pa. c. 46. n. 284.

Stat. Genuæ circa legitimam filiorum affertur. c.
43. n. 110.

Stat. Mantua in rubr. de dote, & dot. restit. af-
fertur. c. 47. n. 52. 55.

Stat. Mant. Rubr. in quibus casib. & qualiter uxores.
affertur. c. 47. n. 95. 97. 98.

Stat. Mant. Rubr. de donat. inter vir. & uxor. af-
fertur. c. 47. n. 108. 109.

Stat. Mant. Rubr. de Dote per marit. lucranda, af-
fertur. ibid. n. 114. 117.

Circa usum Pascui à majori parte populi factum
an noceat vicinis absēntibus, remissivè. c. 12.
n. 5.

Uti lex est servandum. c. 46. n. 285. 286.

Favorabile laicorum etiam ad Ecclesiasticas per-
sonas extenditur. c. 8. n. 3.

Quo Pascui usus fæminis interdictur, iniquitatem
continet. c. 12. n. 4.

Sivè ordinatio municipalis circa utensilia, & cæ-
tera omnia (in quibus periculum est in mora)
vel ab antiquo custodita, vel obſervata, con-
firmatione Regia non indiget. ibid. n. 9.

Sivè ordinatio municipalis, utrum confirmatione
Regia indigeat. ibid. nu. 6. Vide verb. CONFIR-
MATIО.

Sivè ordinatio pœnalis super usu Pascui, strictè
debet interpretari. c. 25. n. 6.

Vel lex prohibens præscriptionem intelligi debet
de ordinaria, non verò de immemoriali, nisi
expressè caveatur. c. 17. n. 3.

Juris communis correctorium strictè est intelligen-
dum. c. 49. n. 80. Statuti Rubrica nigrum ejus
declarat. n. 81. Statuti præmium ad illius in-
telligentiam attenditur. n. 82.

Juris communis correctorium operatur præcisè in
casu quo loquitur, & intelligendum ut unicum
tantum effectum, & quid modicum operetur,
ut quantum fieri potest, deroget juri communi.
ibid. n. 83. 107. 108.

Quantum fieri potest conciliandum est cum jure
communi. ibid. nu. 91.

Dicitur contra libertatem Ecclesiasticam eo ipso,
quod Clericis adimit, quod eis competit de ju-
re communi. ibid. n. 98.

Statutis, quibus laicus subjiciebatur, Clericus
hæres ejusdem laici non subjicitur. ib. nu. 99.
Nec statuto deneganti tertio possessori benefici-
um excursionis. num. 100. & seqq. Nec Statutis
laicorum confirmatis à Papa in forma com-
muni. ibid. nu. 101. Nec statuto loquente in
rem, & respectu hypothecæ. nu. 102. Nec Statuto
disponenti bona donata confiscari posse
donatione non obstante. num. 104. Nec Statuto
prohibenti bona alienari in forensem. num.
106.

Stipulatio

Contra cedentem an, & quando commissa sit per
solum moram debitoris in solvendo, ac solum
lapsum temporis. c. 49. n. 331. 332.

Stylus

Qui in Curia nostra habetur super contraventio-
ne rei judicatae (qua vulgo dicitur *Contraven-
tion de carta executoria*) & quomodo super
eius querela procedatur. c. 29. n. 23.

Subreptio

Subreptio

Quando inducatur , cujus sit naturæ. c. 44. n. 45.
ad 53.

Substantia

Feudorum quænam sit. c. 41. n. 287.
Si desideretur nomen nequaquam esse debet. c. 41.
n. 289.

Suburbium.

Id , quod dicitur de Civitate , dicitur etiam de
suburbis , maximè in favorabilibus. Not. ad c.
10. n. 3.

Successor

In Principatu quoad gesta prædecessorum. c. 42.
n. 16.

Quando non affiantur præscriptione. c. 45. n.
57.

Singularis , an teneatur actione personali in ma-
teria juris pascendi. c. 18. n. 12.

Sumptus

Facti in lite agitata super usu Pascui publici de-
bet distribui , vel impertiri inter vicinos , si non
sint bona propria Oppidi , ex quibus persol-
vantur. c. 29. n. 19.

Facti pro Pascui publici lite , ex quibus bonis per-
solvi debeant. c. 29. n. 18.

Superfluitas

Quando potius toleranda. c. 46. num. 295. 297.
300.

Superiora

Restringunt sequentia. c. 42. n. 37.

Superioris Jurisdictio per Judicem inferiorem ex
poenæ adjectione juvari potest. c. 41. n. 124.

Supplicatio

Sine præjudicio , quando sententia exequi jube-
tur , utrum adhuc supplicari possit , & de stylo
Curiæ nostræ , & in proposito referuntur ca-
sus. c. 12. n. 29.

Quomodo sit interpretanda. c. 46. nu. 44. 45. 54.
144.

Suppositum.

Supposito cessante cessat dispositum. c. 47. num.
143.

De quo disputatur , abjicitur. c. 48. n. 28.

Sylva

Cædua , etiam Palaris vocatur. c. 1. n. 6.

Cædua quæ sit. ibid. n. 4.

Glandaria , quandoque non dicitur *Pascua* , sed
cædua. ibid. n. 9.

Pascua , etiam comprehendit Glandariam. ibid.
nu. 8.

Pascua quæ sit. ibid. n. 7.

Quid sit in genere. ibid. n. 2.

Duplex traditur species alia cædua , alia Pascua.
ibid. n. 3.

Cæduæ materiam qui Doctores disputaverint ,
referuntur. ibid. n. 5.

Syndicus

Non respondeat positionibus. c. 29. n. 17. & Not.
ad c. 32. nu. 4. Super re dubia Universitatis
transfigere potest. c. 11. n. 35. De illius materia
remissivè. c. 29. n. 9.

Universitatis , an deferat juramentum in litem ad-
versario. c. 29. n. 16. & juramentum calumniæ.
n. 17.

T.*Taurus*

OB homicidium lapidatur ex lege Mosaica.
c. 42. n. 43.

Tempus

Damni dati ad ejus satisfactionem inspici debera-

probatur. c. 13. n. 6.

Favore debitoris censetur appositum. c. 49. nu.
322.

Non incipit currere nisi à die quo implere obli-
gatus implevit ex parte sua. ibid. n. 323. de-
clara nu. 330.

Assignatum à lege , vel à partibus ad aliquid fa-
ciendum non currit nisi post factum , & actum ,
qui natura sua debet præcedere. ibid. n. 328.
declara n. 330. Prout concessum respectu cer-
tæ causæ , vel conditioni non currit , nisi cau-
sa illa , & conditio prius existat. n. 329. de-
clara n. 330.

Extrà tempus conventum , quando facienda sit
excusso. ibid. n. 332.

Ad solvendum cessionarius prorogando debitori
cessò , dicitur in negligencia , & culpa. c. 50.
n. 4. amplia quando tempus ad agendum cession-
ario fuit præfixum. n. 12.

De quo tempore exigibilitas nominis cessi sit præ-
standa. ibid. à nu. 22. & per totum ferè d. cap.
50.

Quodnam sit longum in acquirendis servitutibus.
c. 18. n. 21.

Terminus.

Civitatum , dicuntur termini vicorum. cap. 10.
n. 3.

Termino verbum quid significet. c. 34. n. 5.

Sivè aggerum , qui Pascui pecorum deserviunt ;
proponuntur varia nomina , & vocabula. c. 1.
n. 1.

Territorium

Proprium non dicitur quod est commune. c. 34.
nu. 6.

Terræ

Gerbidae , & montuosæ (vulgo Valdios) in cu-
jus dominio censeantur an Universitatis , an
verò domini Oppidi. c. 9. nu. 16. & nu. 18.
ubi quædam distinctio in proposito traditur. &
nu. 20. De earum mutatione non permittenda.
post tract. animadv. 3. n. 45. 46.

Tertius Possessor.

Tertio possessori indultum est excussionis benefi-
cium à lege. c. 49. nu. 79. Et ipse tueri se
potest nedum juribus sibi ex sui persona com-
petentibus , sed & aliis Auctoris sui. nu. 97.
Ac beneficium eidem excussionis competens
videtur personalissimum , reputatur juris natu-
ralis , & maximam sapit æquitatem. nu. 104.
& nu. 110. 111. 247. 249. Ita ut exceptionem
excussionis quandocunque opponere valeat. n.
116.

Adversus tertium quando difficile est experiri ,
an cesset excusso. ibid. à n. 297.

Testamentum.

Scientia testamenti non infert notitiam contento-
rum in eo. c. 44. n. 26.

Testator

Potest disponere de bonis hæredis. c. 47. n. 230.
non præsumitur frustra disponere quidquam.
c. 43. n. 126.

Si fuisset interrogatus ita respondisset , valet ar-
gumentum. n. 127.

Testes.

De immemoriali deponentes , cujus ætatis esse
debeant. c. 17. nu. 24. Pro Domino qui non
sint idonei. c. 40. nu. 102. In probanda servi-
tute juris pascendi qui testes sint habiles. post
tract. animadv. 3. n. 33.

Unicus probat contra inducentem. c. 48. n. 102.

Universitatis admittuntur pro Universitate. Not.
ad c. 32. n. 1.

Texi.

Textus.

Vide *Authentica*: & Indicem particularem *Jurium*: in quo plurimi *Textus Legum* afferuntur, & pro eorum intellectu loca *Operis* indicantur.

Titulus

Lucrativus quando cestet. c. 43. à n. 145. non oritur ab exactoribus alieno nomine. c. 45. n. 17. 48.

Inurilis partium voluntatem declarat. c. 41. n. 178.

Quando requiratur. c. 41. n. 209.

Ex possessione præsumitur. *ibid.* n. 2. 79.

Totum

Qui dicit nihil excludit. c. 42. n. 2.

Traditio

Vera, & actualis non datur in juribus merè incorporalibus, & loco traditionis habetur cef- fio. c. 37. n. 7.

Transactio

Etiam in rebus alienari prohibitis quandoquè ad- mittitur. c. 11. n. 37. & n. 38. ubi traditur di- stinctio quædam in proposito.

Non semper continet alienationem. *ibid.* n. 36.

Quandoquè *donatio* dicitur. *ibid.* n. 32.

Speciem habet alienationis. *ibid.* n. 31.

Transfigere de rebus Ecclesiasticis Prælati regu- lariter non possunt. *ibid.* n. 33.

Transfigere super Pasculo publico an unum Op- pidum possit cum alio. *ibid.* n. 30. & an Uni- versitas *Not.* ad c. 11. n. 11. Vide verb. *SYN- DICUS*.

Transitus

Impedire, & gravem gabellam imponere, sunt paria. c. 46. n. 98. 99. Per fundum vicini fieri nequit. c. 38. n. 1. & seqq. ubi limitationes.

Tributa.

Regi debita, et si præscribi regulariter prohiben- tur, non tamen ex hac prohibitione immemo- rialis præsumptio excluditur. c. 17. n. 6.

Turbatio

Simplex possessionis non operatur interruptionem juris pasendi. c. 21. n. 7. & an fiat per con- tradictionem verbalem. c. 40. n. 115.

Turpis

Est pars, quæ non congruit universo. c. 41. n. 295.

V*Velle*

Non præsumitur quis, quod facere non po- test. c. 47. n. 119.

Vendere.

Vendendi libera facultas. Vide in verb. *LIBE- RA*.

Rem propriam invitus nemo tenetur, & quando hoc limitetur. *Not.* ad c. 27. n. 2. Infertur ad plura tempore necessitatis. *eod.* c. 27. Vide verb. *Frumentum*.

Vendita

Equa, sive vacca, venditus etiam videtur vitu- lus, & in venditione comprehensus. c. 25. n. 16.

Equa, sive vacca, aut asina, non debetur Gabella pro vitulo, sive pūlo lactaneo. *ibid.* n. 18.

Villa, sive Oppido cum jurisdictione, utrum vi- cinis competit jus retractus, & pro eodem pre- dictio sit eis redimendi facultas, & referuntur *Do- flores*. c. 30. n. 3. & *ibi* in *Not.* n. 3.

Venditio.

Venditionis contractus a mera voluntate proce-

dit, & sic invitus nemo regulariter vendere compellitur. c. 27. n. 1.

Contractus, si appelletur donatio, non erit talis, sic è contrà. c. 41. n. 284.

Contractus quandoque necessarius est, veluti, quando publica utilitas ineft. c. 27. n. 3.

Herbae, sive Pasculi. Vide in Verb. *LOCATIO*: & in ea sunt præferendi Cives, si Baro habeat facultatem privativè liberam ad usum. *Not.* ad c. 27. n. 3.

Nominis, quando facta dicatur. c. 49. a n. 146. ad 157.

Venenans

Pascua, igne comburitur. post tract. animadv. 3. n. 18. declara. n. 19.

Verba in genere

Contrahentium sunt testimonia eorum mentis. c. 46. n. 9. Contractus sunt semper spectanda. n. 4.

Statuti clara non indigent interpretatione. c. 45. n. 85.

Supplicationis Communitatis ARGENTÆ pro datio pisces afferuntur. c. 46. n. 1. 2. Examinantur. n. 5. & seqq. ac alibi, ut in *Summario*.

Ubi non convenient non convenit dispositio. d. c. 46. n. 18. 92. 93.

Sunt intelligenda secundum subjectam materiam, & eo respectu quo fuerunt prolati. *ibid.* n. 19. 20. 214. & seqq. Et secundum locum ubi actus venit explicandus. n. 23.

Continuativa quomodo intelligenda. *ibid.* n. 27. 28. 86.

Sunt intelligenda secundum intellectum magis ap- tum. d. c. 46. n. 51.

Sunt interpretanda contra fundantem se in illis. *ibid.* n. 60. 61.

Verborum à proprietate non est recedendum. *ibid.* n. 190. 193.

Verba in Specie.

Verbum illud *A* quién denotat restrictionem. c. 16. n. 9.

Ad exigendum in nominis cessione facit præsume- re cessionem esse pro solvendo. c. 46. n. 170.

Alla quale, sunt relativa. c. 46. n. 75.

In riguardo del suo credito, solam cautionem, se- curitatem, & pignus important. c. 49. n. 230.

Manutener præ se fert exigibilitatem nominis pro- missam successivis futuris temporibus. c. 50. n. 72. contrarium. n. 75.

Pro utilitatibus, & *pro usu ante dictis*, quid impor- tent. c. 42. n. 27.

Sit, est præcisum. c. 49. n. 86.

Verisimile

Quod non est, non est credendum, nec attenden- dum. c. 47. n. 31. 32. & c. 48. n. 5.

Veritas.

Cessionarius præsumitur inquisivisse veritatem cre- diti cessi, nec illam investigare prætermissee. c. 50. n. 30.

Vetus

Erroris quando importetur à præscriptione, con- suetudine, & alio lapsu temporis. c. 45. n. 80. 81.

Via

Executiva quæ competit cedenti an, & quando competat cessionario. c. 49. à n. 319. 321.

Vicanei,

Seù vicini villaè exemptæ, non subeunt onera rea- lia, sive personalia civitatis. c. 10. n. 24.

Vicanei (vulgo *los aldeanos*) an Pasculi civitatis cui subjacent, potiri possint. *ibid.* n. 1.

Et Civium æqualis, & reciprocus debet esse Pas- cuorum

cuorum usus. *ibid. n. 2.*

Vici

Pascuis civitatum non potiuntur neque earum ordinationibus, pœnis, &c statutis gubernantur quando ex destinatione, consuetudine, aut præscriptione separationem, & distinctionem habent. *c. 10. n. 15.* & vide *Not. n. 4. 5. 6. 7.*

Seù castra dicuntur membra civitatis. *ibid. n. 5. & 14.* & de ipsis vide *Not. n. 2.* & seqq. ubi *n. 8.* agitur de Viciis de novo aggregatis. Vide infra in verb. **VICUS.**

Vicini

Alicujus Oppidi, licet usum Pascui habeant communem, non tamen possunt dici domini. *c. 30. n. 13.*

Cives, & singulares de Universitate in causa principaliter eam tangente, regulariter in testes admitti possunt: quod non procedit si causa, & lis singulorum commodum quoquo modo respiciat. *c. 32. n. 1. & 2.*

Et singulares de Universitate, vel concilio in testes admitti possunt, si actus (in quo testificatur) verisimiliter exteris sit ignotus. *ibid. n. 9.*

In lite Pascui publici sui Oppidi, ferè semper sunt testes suspecti, quod maximè procedit in rusticis, qui naturaliter sunt contentiosi, & ad lites parati. *ibid. n. 8.*

Non convocantur (ut vulgo dicimus, à *Consejo abietto*) in civitatibus, seù Oppidis numerosis, sed tantum Decuriones, & Officiales Concilii. *c. 11. n. 24.*

Nominati à Consilio ut positionibus respondeant, possunt petere terminum ad deliberandum, quid sint responsuri, & consulere Advocatum. *c. 32. n. 21.*

Seù cives nominati à Concilio, ut positionibus respondeant in Pascui publici lite, utrum concordes esse debeant in positionum responsione, ut Concilio præjudicent. *ibid. n. 18.*

Et cives non admittere, iniquum, & contra rationem reputatur. *c. 5. n. 6.*

Vicinorum qualitates considerandæ etiam in emptione. *Not. ad c. 14. n. 4.*

Et Cives quosdam admittere, & alios reprobare videtur esse monopolium. *c. 5. n. 8.*

Non admittere, jure reprobatur, & speciem servitutis continere videtur. *ibid. n. 9.*

Noviter venientes admittere, an teneatur Oppidum quodlibet. *ibid. n. 1. & 2.*

Vicinorum duæ partes ad minus debent convenire, ut alienatio Pascui publici fiat. *c. 11. n. 22.*

Vicinorum, qui congregantur in Consilio, & consentiunt alienationi pascui publici, nomina in actis inscribi debent. *ibid. n. 23.*

Vide *Verb. Civis. Domicilium. Habitator.* Cum in hoc Tract. Vicini accipiuntur pro Civibus, Habitatoribus, Incolis, & simil.

Vicinitas

Acquiritur ex eo, quod quis stipendiariam militiam in aliquo Oppido exerceat. *c. 4. n. 16.*

Acquiritur per sententiam. *ibid. n. 15.*

Acquiritur pluribus modis, & primo per nativitatem. *ibid. n. 5.*

Contracta origine, & nativitate potentior est omni alia. *ibid. n. 7.* & est immutabilis. *ibid.*

Contrahitur per matrimonium. *ibid. n. 13.*

Et domicilium ex habitatione decennii contrahitur. *ibid. n. 11. & 12.*

Et domicilium originis semper retinetur, etiam si quis in alio Oppido inhabitet. *ibid. n. 8.*

Et domicilium per Baptismum contrahitur tam

quoad spiritualia, quam quoad temporalia. *ibid. n. 9.*

Et domicilium pluribus in locis absque actu receptionis inducitur. *ibid. n. 20.*

Potest denegari. *c. 5. n. 11. & 12.*

Vicinitas ut acquiratur per matrimonium, utrum sit necessarium, quod maritus larem, & bona sua transmiserit ad locum, ubi matrimonium contraxit. *c. 4. n. 14.*

Denegare ex avaritia, & ambitione procedit. *c. 5. n. 7.*

Vicinitatis ratione quando quis ad satisfactionem damni à pecudibus praestiti teneatur. *c. 14. n. 1. cum seqq.* Vide *Verb. Domicilium, & Civilitas, quæ cum Vicinitate confunditur; prout & cum Incolatu.*

Vicinus,

Seù Civis de novo veniens, & admissus non potest gravari pacto, seù fidejussione adstringi, ut vicinitatem conservet, & in Oppido necessario maneat, nec sub tali prætextu ei vicinitas disferri, aut denegari potest. *c. 5. n. 14.*

Oppidi communitatem in Pascuo alterius habentis, an pro pecudibus in sociam (vulgo *En Alparceria*) concessis mercedem solvere teneatur. *c. 26. n. 1. & per tot.* Et resolvitur quæstio. *n. 16. cum duob. seqq.* ubi ponitur triplex casus seætio.

Pauper, & inops qui pecora non habet, ut pascuo publico Universitatis fruatur, an testis esse possit in causa, & lite Pascui publici, remissive. *c. 32. n. 7.*

Pluribus in legibus Regni invenitur. *c. 4. n. 2.*

Pro eo qui propè alium habitat quandoque accipitur. *ib. n. 3.*

Qui habet plura prædia in aliquo Oppido, cum tamen ibi non habitet, Pascuo uti non poterit. *ibid. n. 33.*

Quis dicatur. *ibid. n. 4. & 19.*

Seù unus de populo, si item egit pro usu Pascui publici, & obtinuit, utrum possit à vicinitate, vel cæteris convicinis repetere sumptus in lite factos. *c. 29. n. 12.*

Idem est quod Incola. *c. 4. sub nu. 4. & verbum Vicinus explicatur secundum communem usum loquendi. ibid.*

Ut quis dicatur, & reputetur, non est neceſſe, quod in oppido habitet, sed ad hoc ut pascuo potiatur, cum vicinitate requiritur habitatio. *c. 4. n. 21.*

Si litigat super usu Pascui pro jure suo cum Universitate, tenetur contribuere contra fe in sumptibus litis ab universitate factis. *c. 29. n. 20.*

Vide *verb. Vicini.*

Vicus

Absque licentia civitatis (cui subjacet) compromittere, seu transfigere super Pascuis non potest. *c. 10. n. 8.*

Per exemptionem non amittit jus Pascui in terminis civitatis, aut villæ à qua eximitur. *ibid. n. 17. 21.* ubi referuntur Doctores hujus assertiones sequaces, & opponit quædam objectio, satisfit. *n. 22.*

Tenetur ad contributionem, ad quam civitas. *ibid. n. 10.*

Unitus, an Pascuis civitatis, qui unitur, & an civitas ejus Pascuis uti debeat, disputationi exponitur. *ibid. n. 25.* Vide supra in verb. **VICI.**

Vidua.

Vidua an Pascuo publico uti possit, & vicinitatis commoda retineat. *c. 4. n. 36.* Retinet civitatem viri defuncti. *Not. ad c. 4. n. 7.*

Vinea.

Vineæ.

De qualitate Vinearum, earumque fructibus, & liquidatione illorum valoris. c. 38. n. 23.

Vide *Verb. Uva.*

Concessio juris pascendi in uno fundo, non extenditur ad vineam. *post tract. Animadv. 3. sub nu. 47.*

Vir

Non est verisimile, quod abdicet à se dominium propriorum bonorum. c. 47. n. 30.

Viri bona quomodo transferantur in dotem uxoris. *ibid. n. 102. & seqq.*

Visitatio

Confinium Pascui, Prætorum, sèu Judicium cuiuslibet civitatis, villæ, sèu Oppidi, curæ debet esse. c. 28. n. 2.

Status tempore ad quid prospiciatur. c. 46. nu. 292.

Vitia

Semper erunt donec homines erunt. c. 39. n. 85. sed ne corrigantur, infertur ad plura. *ex num. 86.*

Vitulus

Si herbam depascit, diversum cum matre caput efficit. c. 25. n. 19.

Vel agnus qui decimatur lactatus esse debet. c. 35. n. 12.

Una

Via alicui aliquo jure denegata, alia ad id admitti non debet. c. 26. n. 12.

Una pars dispositionis, alteram declarat. c. 46. num. 26.

Unio.

Unionis natura, & vis expenditur. c. 10. n. 26.

Universitas

Corpus mysticum dicitur, & ex vicinis singulibus formatur, & per eorum actus operatur. c. 20. n. 6.

Potest vendere pascua publica cum licentia Principes, quæ non præsumitur, nisi concurrente centenaria. *Not. ad c. 11. n. 1.* immò cum sola tricennaria. n. 3. quando, & quomodo possit transfigere super pascuis, aliisque bonis. n. 11.

Decuriones an possint interdicere usum pascui in colis. *Not. ad c. 16. n. 7.*

An possit facere Statutum adimens incolis civicam facultatem pascendi. *Not. ad c. 16. n. 8.*

Quando possit se redimere. *Not. ad c. 30. n. 3.*

Vide *Verb. Vendita.*

Sive **Communitas** à præjudiciis est sublevanda. c. 46. n. 128. 194.

Ex actu, vel delicto singulorum vicinorum ejus quandoquæ puniri, & damnari potest. c. 20. n. 7.

Ex facta particularium regulariter prægravari non potest. *ibid. n. 22.*

Potest pro solutione fiscalium functionum vendere nemora etiam retinentibus vicinis. c. 11. n. 37. Et quæ concurrere debeant in hac alienatione. n. 40. & ibi in *Not. n. 1. 2.*

Si exprelse mandavit, decrevit, vel ordinavit, quod vicini aliquem actum facerent, tunc de eorum actibus, absque dubio tenetur, & sibi acquirit, vel præjudicat. c. 20. n. 14.

Quælibet est corpus fictum. c. 23. n. 5.

Jus per unum conservatur. c. 20. n. 8.

Privilegium amittitur ex usu, vel actu contrario particularium. *ibid. n. 10.*

Ratihabitio. vide in *verb. Demanium RATHIA.*

BITIO. *Communitas.*

Possit-ne immutare pascua quæ habet cum alia Universitate. *post tract. animadv. 3. n. 28.*

Unus

De Populo, si litem egit pro usu Pascui publici, & obtinuit, utrum possit ab Universitate, vel cæteris convicinis repetere sumptus in lite factos. c. 29. n. 12.

Unusquisque

De re sua liberè disponere potest. c. 27. n. 2.

Vocati.

Vocatorum in investitura jus quando cesset. c. 43. n. 97.

Volumas.

Voluntatis supposito cessante, cessat illa. c. 46. n. 106.

Et potestas in omni actu requiritur. *ibid. n. 293.* Hominis est ambulatoria usque ad mortem. c. 47. n. 112.

Est metienda à potestate. d. c. 47. n. 120.

Uſuarius

An teneatur probare jurisdictionem, quam dicit habere. c. 41. n. 267.

Uſucapi

Rem, vel longo tempore quæri, idem est quoad effectum. c. 18. n. 20.

Uſus.

Usui publico destinata impræscriptibilia sunt. c. 17. n. 1. limita n. 2.

Bonorum cuiuslibet Consilii, aut Oppidi tam status plebeiorum, quam nobilium, æqualis esse debet. c. 16. nu. 17. & ad quem effectum. ibid.

Uſusfructus consideratur in jure Pascendi, est tamen causalis, non formalis. c. 23. n. 7.

In juribus incorporalibus habetur pro traditione, & quandam juris possessionem inducit. c. 18. n. 17.

Utilitas.

Utilitati publicæ, commerciis est favendum. c. 43. n. 180.

Publica præfertur privatæ. c. 46. n. 266.

Uti

Possidetis interdictum, cui detur. c. 41. n. 212.

Possidetis, ita possideatis. *ibid. n. 171.*

Vide *verb. Interim. Manutentio, & post tract. animadv. 3. n. 43.*

Uva

Surripiens uvam ex aliena vinea ad quid, & quando teneatur. c. 38. n. 6. & seqq.

Uxor

Retinet civilitatem viri prædefuncti. *Not. ad c. 4. n. 7.* In dubio tenetur sequi virum. *Not. ad c. 5. n. 9.* Vide *verb. PACTUM.*

Nullam habet actionem pro reintegrazione fundi dotalis, ad bona viri. c. 47. n. 92.

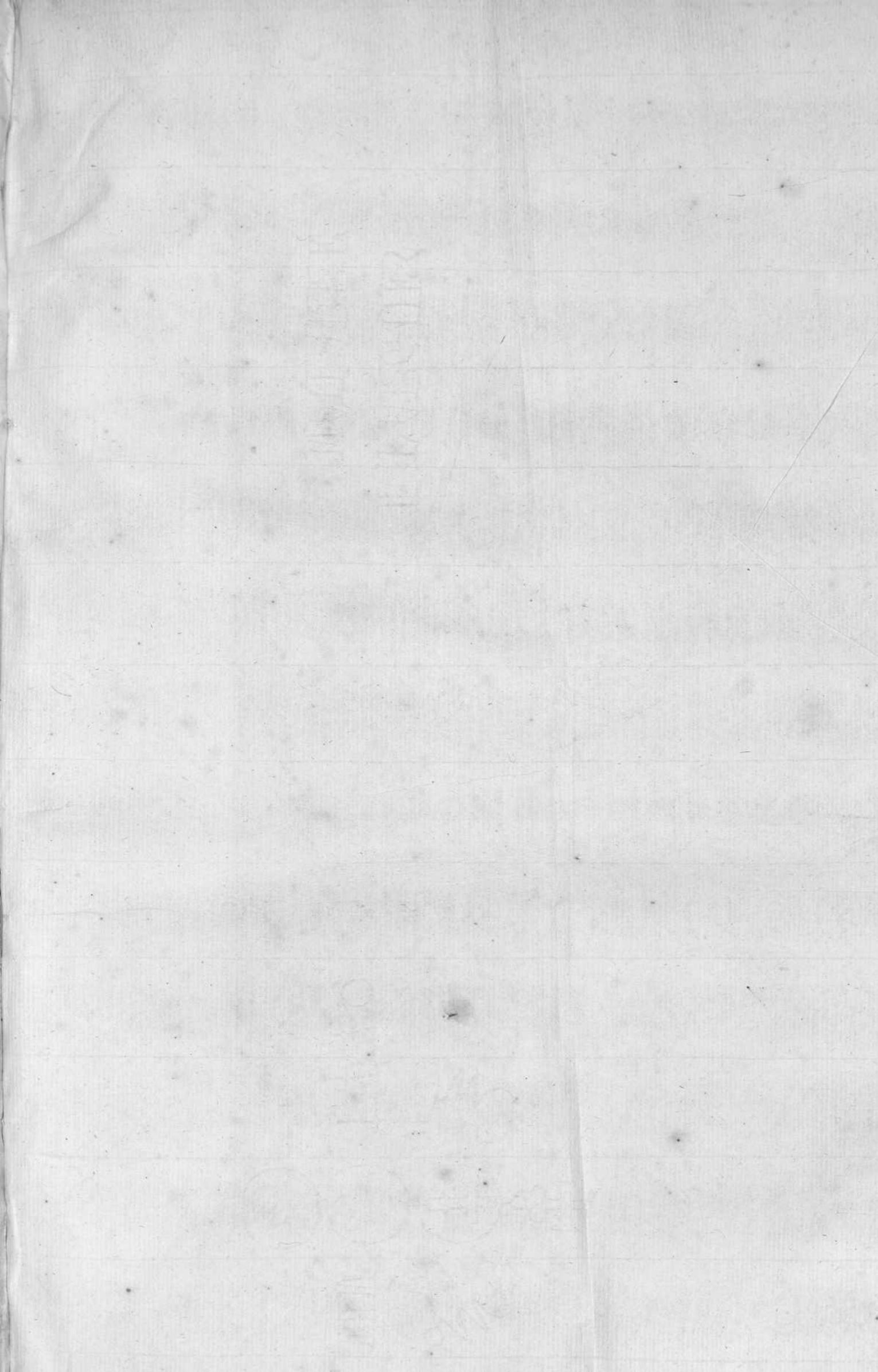
Obligatio pro viro est nulla, non servatis solemnitatibus Statuti. c. 47. n. 98.

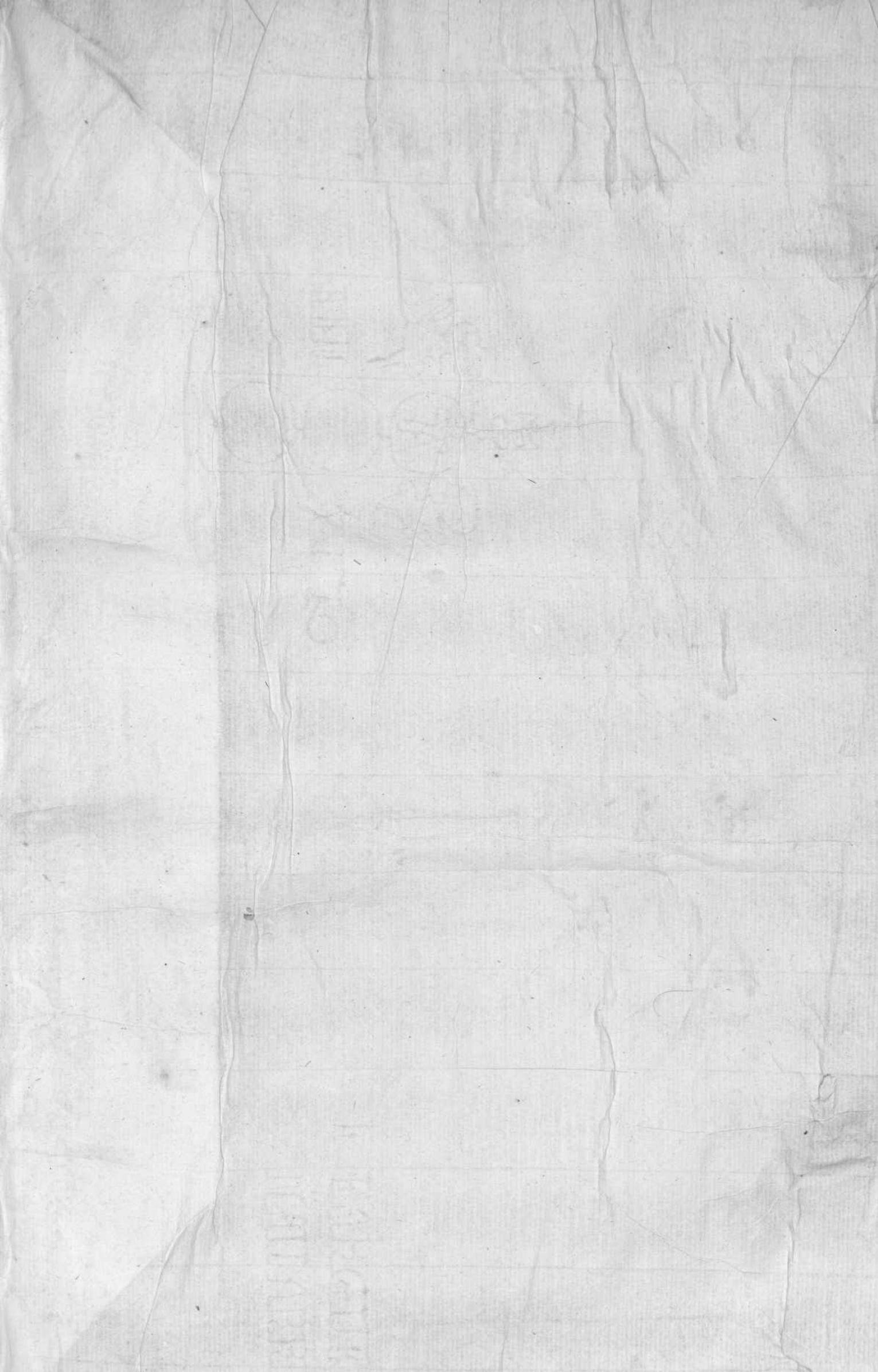
Permissio ut vir investiatur de suis bonis, an importet donationem. *ibid. n. 156.*

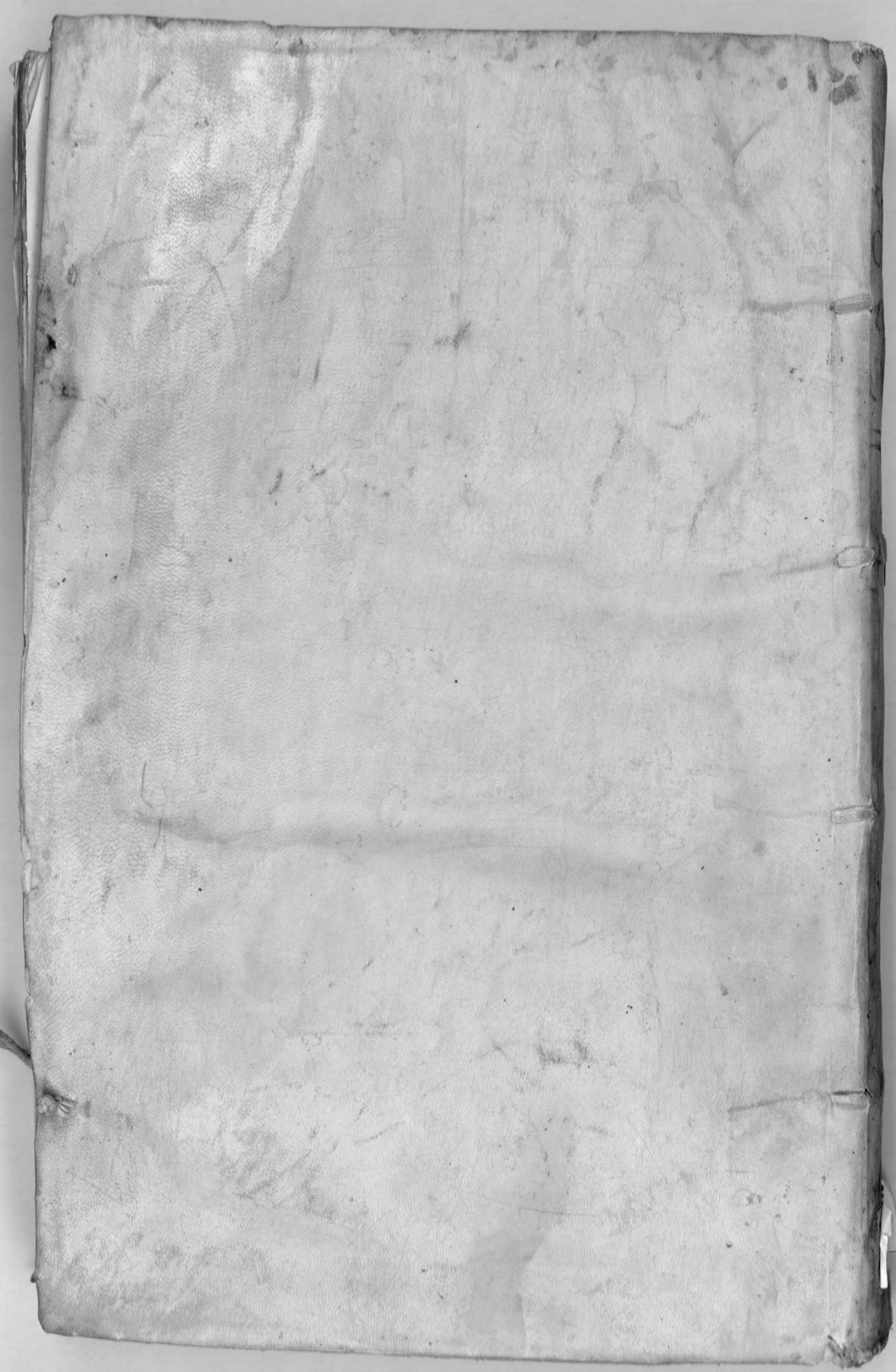
Comparens in judicio moto à creditoribus mariti per modum exceptionis, ad effectum assecrandi suas dotes, non tenetur probare vergentiam viri ad inopiam, nec judicium excussionis præmittere. c. 49. n. 121.

Infra annum luctus, quando sint **Uxori** præstantia alimenta. c. 40. n. 93.

F I N I S.

OTHERS

COPPER

143

11.536